

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

Α α) Στους αρχαίους Ρωμαίους υπήρχε πάρα πολύ μεγάλη ομόνοια αλλά (υπήρχε) ελάχιστη πλεονεξία. Οι Ρωμαίοι (ήταν) γενναιόδωροι στη λατρεία των θεών αλλά ήταν φειδωλοί στο σπίτι/στην ιδιωτική (τους) ζωή. Συναγωνίζονταν μεταξύ τους ως προς τη δικαιοσύνη και φρόντιζαν (για) την πατρίδα. Στον πόλεμο απομάκρυναν τους κινδύνους με τόλμη και αποκτούσαν συμμαχίες με ευεργεσίες.

β) Ο νους και η ψυχή και η σκέψη και η κρίση της πολιτείας βρίσκονται στους νόμους. Όπως τα σώματά μας χωρίς τον νου/πνεύμα (δεν στέκονται/υπάρχουν), έτσι και η πολιτεία χωρίς τον νόμο δεν στέκεται/υπάρχει. Οι αρχές (άρχοντες) είναι θεράποντες των νόμων, οι δικαστές (είναι) ερμηνευτές των νόμων και τελικά όλοι (εμείς) είμαστε υπηρέτες των νόμων: γιατί έτσι μπορούμε να είμαστε ελεύθεροι.

γ) Αργότερα ο Ίουλος, ο γιος του Αινεία, θα μεταφέρει το βασίλειο από το Λαβίνιο και θα οχυρώσει την Άλβα Λόγγα.

B.2. domi → αποδόμηση

pericula → απόπειρα

possumus → δεσποτισμός

moenia → αμυντικός

transferet → παράφορος

B.6.α) minima: είναι ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στη λέξη avaritia.

deōrum: είναι γενική αντικειμενική στη λέξη suppliciiis.

liberi: είναι κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο nos (λόγω του απαρεμφάτου esse του συνδετικού ρήματος sum).

ab Lavinio: είναι εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει απομάκρυνση από τόπο/ από τόπο κίνηση στο ρήμα transferet.

Aenēae: είναι γενική κτητική στη λέξη filius.

β) Το επίθετο maxima είναι ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στη λέξη concordia. Η λέξη filius είναι ομοιόπτωτος προσδιορισμός, παράθεση στη λέξη Iulus.

concordia, quae maxima erat

Iulus, qui filius Aeneae erit.